

هادی فرنود / بنیانگذار استارت‌آپ‌های کاموا و پاکت

هر هفته در این صفحه به تغییرات مهم در ایران از دریچه فرهنگ استارت‌آپی نگاه می‌کنیم؛ این بار هادی فرنود، بنیانگذار استارت‌آپ‌هایی چون کاموا و پاکت که از بنیان رویداد هفتگی هم‌فکر هم‌هست در مورد فرهنگ شبکه‌سازی میان فعالان کسب و کارهای آنلاین نوشته.

فرهنگ استارت‌آپی

سال‌های اول بازگشتم به ایران؛ وقتی زیاد از من می‌پرسیدند چرا این همه به دیگران کمک می‌کنی، متوجه شدم چقدر فرهنگ شبکه‌سازی در ایران کم‌رنگ است

استارت‌آپ‌ها به ارتباطات بین فردی جانی تازه بخشیدند

شبکه‌سازی، خرده‌فرهنگی مبتنی بر ایشار

برای موفقیت در شبکه‌سازی مهم‌ترین اصل تلاش برای کمک به دیگران است بدون هیچ توقعی. مصداقش همان ضرب‌المثلی است که در دهه‌های اخیر در فرهنگ ما بسیار کم‌رنگ شده؛ تو نیکی می‌کن و در دجله انداز/ که ایزد در بیابانت دهد باز

کنند، چرخه موفقیت در این کشور سریع‌تر و بزرگ‌تر خواهد شد. این یک جور ادای دین به جامعه است که باید فرهنگ آن را قوی‌تر کرد.

شبکه‌سازی و ضرورت سرایت آن از استارت‌آپ‌ها به جامعه

خرده‌فرهنگ شبکه‌سازی و کمک به کسب‌وکار یکدیگر، در فرهنگ ما ضعیف بوده و است. در تمامی صنعت‌ها این ارتباطات برای شما حیاتی است. فرصت‌ها و همکاری‌هایی که با این آشنایی‌ها به وجود می‌آیند را نمی‌توان نادیده گرفت. با رشد استارت‌آپ‌ها این فرهنگ هم کم‌کم در جامعه کوچک کارآفرینان شکل گرفت و من مطمئن هستم به دیگر صنایع هم سرایت و به زندگی مردم هم رخنه خواهد کرد.

یکی از کلیدی‌ترین دلایل موفقیت یک اکوسیستم استارت‌آپی، همین مهارت در شبکه‌سازی و کمک به یکدیگر است که نیازمند نوعی بینش و دیدن مسیر پیش‌روی‌مان فراتر از نیازها و تجربه‌های شخصی‌مان است. علاوه بر این، باید فرهنگ طبقه‌بندی افراد بر اساس پول و موفقیت آنها را کنار بگذاریم و آدم‌ها را از هر جنس و طبقه‌ای جدی بگیریم. باید این فرهنگ را از استارت‌آپ‌ها به کل جامعه ترویج دهیم که همه ارتباطات ما، در زمان و مکان مشخصی ارزشمند خواهند بود و روزی به کمک ما خواهند آمد.

شبکه‌سازی و کمک به دیگران به جز زمان شما، هیچ پیش‌نیاز دیگری ندارد و مهم‌ترین پلکان ترقی شما خواهد شد، از این‌رو باید آن را تا می‌توانیم در حوزه‌های مختلف تقویت کنیم و جا بیندازیم.

جای خالی شبکه‌سازی در فرهنگ عمومی ما

این فعالیت‌ها باعث شد دایره شناخت من بسیار بزرگ شود و افراد زیادی هم من را بشناسند. در دنیای استارت‌آپ‌ها به این کار شبکه‌سازی یا Networking می‌گویند. از هر فرصتی برای آشنایی با دیگران استفاده و در رویدادهای مختلف شرکت می‌کردم. این «نیکی»‌های کوچک خیلی زود نتیجه دادند. سال‌های اول بازگشتم به ایران؛ وقتی زیاد از من می‌پرسیدند چرا این همه به دیگران کمک می‌کنی، متوجه شدم چقدر فرهنگ شبکه‌سازی در ایران کم‌رنگ است. رویداد هم‌فکر درواقع تلاشی برای حل این مشکل و خلأ است. اعتقاد دارم هیچ چیزی جای آشنایی حضوری را نخواهد گرفت.

از یک دست بگیر، با یک دست بده!

برای موفقیت نیاز به یک تیم دارید و افرادی در اطراف شما که به شما کمک کنند که از پس مشکلات برآیید. مشکلاتی مثل شناخت بازار، تست محصول، سرمایه، فروش، حسابداری، مالیات و انواع مشکلاتی که دیگران تجربه حل کردنشان را دارند و این تجربه برای موفقیت شما حیاتی است. برای موفقیت در شبکه‌سازی مهم‌ترین اصل تلاش برای کمک به دیگران است بدون هیچ توقعی. مصداقش همان ضرب‌المثلی است که در دهه‌های اخیر در فرهنگ ما بسیار کم‌رنگ شده؛ تو نیکی می‌کن و در دجله انداز، که ایزد در بیابانت دهد باز. همه افراد موفق روزی یک فرد معمولی بوده‌اند و کمک دیگران باعث شده به موفقیت امروزشان برسند. اگر این چرخه شکل بگیرد و افراد موفق نیز به کسانی که در ابتدای راه هستند کمک

موفقیت به تنهایی ممکن نیست! شاید بزرگترین چیزی که در مدرسه و دانشگاه و حتی در خانه به اکثر ما یاد نداده‌اند، همین جمله ساده باشد. شما نمی‌توانید به تنهایی یک شرکت یا یک استارت‌آپ را به موفقیت برسانید، بلکه برای موفق شدن نیاز به یک تیم و کمک دیگران دارید. نیازی که برطرف کردن آن، نیازمند فرهنگی است که اساس و محور آن، دورهم جمع شدن و شناخت یکدیگر است. فرهنگ «شبکه‌سازی» که این روزها میان استارت‌آپ‌ها به خوبی رواج یافته، کم‌کم نشانه‌های آن را در صنوف و جمع‌های غیراستارت‌آپی هم می‌توان دید.

یک تجربه شخصی در زمینه شبکه‌سازی

شش سال پیش من بعد از سال‌ها برگشتم ایران. مشکل این بود نه کسی را می‌شناختم و نه کسی من را می‌شناخت. برای اینکه استارت‌آپ خودم را بتوانم بزنم باید این مشکل بزرگ را حل می‌کردم در غیر این صورت پیدا کردن هم‌بنیانگذار و هم‌تیمی کار سختی می‌شد. اولین کاری که کردم کمک به دیگران بود. هر چیزی بلد بودم را به دیگران یاد می‌دادم و به آنها کمک می‌کردم، آن هم بدون هیچ توقعی. در رویدادها سخنرانی کردم و یک رویداد هفتگی به اسم هم‌فکر راه انداختم. هم‌فکر یک دوره‌ی هفتگی است که هر هفته چهارشنبه‌ها ۶ تا ۸ شب برگزار می‌شود. هم‌فکر در نهایت به ۳۰ شهر ایران رسید اگرچه به خاطر کرونا چند ماهی است که در برخی شهرها برگزار نمی‌شود و در بعضی شهرها به صورت آنلاین برگزار می‌شود.